

Νεανική γέννησι

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
ΕΤΟΣ Α'. 1931

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΟΛΟΣΕΛΙΔΩΝ		Σελ.
<i>N. Γύξη.</i> Σπουδή κεφαλής	1	
<i>Π. Αραβαντινού.</i> Ἡ στάσις Ἐπὶ τὸν «Χριστόφορο Κολόμβο»	25	
<i>Πανσελήνου.</i> Ὁ Ἅγιος Κοσμάς (Τοιχογραφία ἀπὸ τὸ Πρωτάτιο τοῦ Ἁγίου Ὁρους)	49	
<i>Rodin.</i> Δέησις (γλυπτὸ)	73	
<i>Millet.</i> Μάθημα πλεκτικής	97	
Οἱ ἅγιοι Σαράντα (εἰκόνα ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο)	121	
<i>A. Σώχου.</i> Ἡ Πηγὴ (γλυπτὸ)	145	
Γέννησις (ἀπὸ τὰ Μωσαϊκὰ τοῦ Δαρφινού)	169	
ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ. Ἀρθράκια τῆς Διευθύνσεως εἰς σελ. 2, 26, 50, 74, 98, 122, 146		
ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ. εἰς σελ. 4, 27, 51, 75, 99, 123, 147, 173		
ΠΟΙΗΜΑΤΑ		
<i>Γ. Ἀθάνα.</i> Τὴν ὀμορφιὰ μιᾶς ἡσυχῆς καὶ εἰρηνικῆς ζωῆς...	77	
» Τετράστιχα	85	
<i>I. Γρουπάρη.</i> Στὸν ἡσυχίον τῆς Καρυδιάς	125	
» Ὑμνος	125	
<i>Γ. Δούρα.</i> Τῶν πρώιμων ἀμυγδαλιῶν...	55	
» Ἐμπορος, τὰ πολλὰ τὰ ὑπάρχοντά μου...	55	
<i>Γιωσέφ Ἐλιγιά.</i> Στὸν ἑαυτό μου	29	
» Ψαλμὸς 23	131	
<i>A. Κάλβου.</i> Ὁδαι (Ματαιότης. Τῶν κακῶν ἢ χαρᾶ. Ὕμνος τῶν δικαίων)	77	
<i>A. Κουκούλα.</i> Σονέτο σὲ φίλο	77	
<i>K. Κρυστάλη.</i> Στὸν Σταυραετὸ	149	
<i>N. Δούρα</i> Ὀμιλία	77	
» Ἐπιγραφή	77	
<i>M. Μαλακᾶση.</i> Ὁ θεὸς Ἄνθιμος	149	
» Ἀπὸ τοὺς «Μικροὺς καὶ μωροὺς»	125	
<i>Γ. Μαρκοῦ.</i> Ὁ Χάρος στὴν Ἐρημιά	29	
<i>Ἀχ. Παράσχου.</i> Ὅλα προσεύχονται	187	
<i>Πολυλά.</i> Ἐρασιτέχνης	155	
<i>A. Πορφύρα.</i> Δέησις γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Παπαδιαμάντη	29	
» Ἐσπερινὸς	102	
» Τὸ στερεὸν παραμῦθον	125	
» Τὸ θέατρο	125	
<i>A. Σολωμοῦ.</i> Ἡ Ψυχοῦλα	5	
<i>Π. Ταγκόπουλου.</i> Ἐλάτια	85	
<i>Τυμφορηστοῦ.</i> Κορυδαλὸς	149	
<i>Ρώμου Φιλύρα.</i> Ὁ θάνατος τοῦ Βοσκού	110	
<i>Γ. Ἡλ. Φτωγᾶ.</i> Φωνὴ ἀπὸ τὸ ἀμφιθέατρο τῆς Ρώμης	107	
» Βουκολικὸ	144	
<i>K. Χατζόπουλου.</i> Κυπαρίσι	102	
» Δὲν γυρεύω ξένο	125	
ΑΓΓΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ		
<i>Ἀνέκδοτες μεταφράσεις τοῦ κ. Δ. Στάη.</i>		
<i>Mathew Arnold.</i> Ἀντεξάρτησις	53	
<i>O. W. Holmes.</i> Χτίζε, ψυχὴ, τὸ σπίτισου	57	
<i>Samuel Waddington.</i> Ἀυτοθυσία	76	
<i>Ralph Waldo Emerson.</i> Ἐχετε γειά!	76	
<i>Longfellow.</i> Ἀπόσπασμα	77	
<i>Henry Newman Howard.</i> Τραγοῦδι τῆς ψυχῆς μου	113	
<i>Audrey de Vere (νεωτέρου).</i> Ἡ λύπη	131	

	Σελ.		Σελ.
<i>Samuel Rogers.</i> Ὁ τίφος τοῦ Φιφίου	153	<i>Ἐνα πρόβλημα.</i> Ἀπὸ τὰ «Γράμματα πρὸς τοὺς Νέους» τοῦ R. P. Lacordaire	39
<i>James Russel Lowell.</i> Οἱ Ἅγιοι Πάντες	160	<i>Ὅταν ἡ πίστις δοκιμάζεται -</i> Jean Guiraud	105
<i>W. Cowper.</i> Σκληροὶ καὶ πονετικοὶ	160	<i>Ἡ πρώτη ἐπαφὴ μετὰ τὴν ἐπιστήμη</i> Jean Guiraud	129
<i>T. Carlyle.</i> Ἀπὸ τὰ βουνὰ	185	<i>Ὁ διανοούμενος καὶ ὁ πιστὸς -</i> Henri Bois	154
<i>Thomas Brown.</i> Ἐγὼ τὴν βλέπω	185	<i>Χριστούγεννα</i> (ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ I. Papini «Ἡ Ζωὴ τοῦ Χριστοῦ»).	171
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ., (ὑπὸ Ἐμμ. Μυτιληναίου, πρεσβυτέρου)			
«Καὶ κατακόψουσι τὰς βρομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα...»	30	<i>Ἐπιτομή Γενναῖται. Δοξάζσατε!</i> τοῦ καθ. τοῦ Πανεπιστ. κ. Ἀμίλκα Σ. Ἀλιδιζάτου	172
«Τὸ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ καταργᾶσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω ὅσον γὰρ εὐ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω»	54	ΜΕΛΕΤΕΣ	
«Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν, διὰ πολλῶν δακρύων»	78	<i>Τι ξέρουμε διὰ τὴν ζωὴν.</i> Μιχ. Ἡλιοῦ, ἱατροῦ, καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Ἄμερ. Κολλέγιον Ἀθηνῶν	9
«Λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω»	101	<i>Ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις τοῦ ἀνθρώπου.</i> Μ. Ἡλιοῦ	40
«Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν»	126	<i>Γύρω ἀπὸ τὸν μικρόκοσμον.</i> Σοφ. Χατζηδάκη	63
«Τὸν ἀχρεῖτον δούλον ἐκβάλατε»	150	<i>Τι σπουδάζουν οἱ δικηγόροι.</i> Νομικοῦ	86
«Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειεν αὐτὸν καὶ εὐροίεν»	174	<i>Τι εἶναι τὸ ἄτομον.</i> Abbé Th. Moreux, μετὰφρασίς Α. Α.	87
ἌΛΗΘΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ.,			
<i>Ἔργασίαι καὶ χαρακτῆρ.</i> Μετὰφρ. ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τῆς κ. Εἰρ. Ἀμ. Ἀλιδιζάτου I.	6,	<i>Οἱ νόμοι τῆς ζωῆς.</i> Georges Surbled, μετὰφρασίς Α. Α.	151
II.	32	<i>Διὰ τοὺς φίλους τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ.</i> Τοῦ κ. Σ. Πλακίδη, διευθ. τοῦ Ἀστρον. τμήμ. τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου. Εἰσαγωγικά	17
<i>Τὸ γέλιο καὶ ὁ χαρακτῆρ.</i> (Μετὰφρ. τῆς ἰδίας)	56, 80	Τὸ γιγαντιαῖον τηλεσκοπίον τῶν πέντε μέτρων	65
<i>Κυβέρνησις τὸν ἑαυτὸ σου!</i> (Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Γιὰ τοὺς μικροὺς καὶ γιὰ τοὺς μεγάλους» τοῦ C. Wagner)	103	Ὁ ἀστὴρ τῶν μάγων	186
<i>Ἡ Σκέψις. Ἡ ἀξία τῆς πλάνης.</i> (Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Henry Ford «Φιλοσοφία τῆς ἐργασίας»)	128	<i>Μία σύντομη ἱστορία τῆς Τέχνης.</i> Θαλῆ Θαλεροῦ. Εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα	90
ἈΡΘΡΑ			
<i>Θρησκεία καὶ Ζωή.</i> Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου, καθηγ. Πανεπ. Ἀθηνῶν	3	Ἀπὸ τὴν λίθινη ἐποχῇ, στὴν ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ	114
<i>Ἡ μεταπολεμικὴ Ἐποχὴ καὶ ἡ Νεολαία</i>	8	<i>Κομμάτια ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ ἀρχαίου Ἀλεξανδρινοῦ πολιτισμοῦ.</i> Δ. I. Π.	163
<i>Τὰ Μνημεῖα τοῦ παρελθόντος.</i> Ν. Ἐλεοπούλου, καθ. τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν	13	<i>Χριστούγεννα σὺν Βυζάντιο.</i> Δ. I. Π.	190
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ			
		<i>Ἡ κασίκα τοῦ κ. Σεγκέν.</i> τοῦ Alphonse Daudet	11

	Σελ.		Σελ.
<i>Γροθιά σιόν Πνιγμένο.</i> Τοῦ Pierre Lermite	34	ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ	
<i>Ὁ ἀρχοντας Δούγκ-Φέϊ.</i> Τοῦ Κινέζου Πού-Σουγκ-Λιν	36	<i>Δόξες πὸν σβύνουν.</i> Κ. Π.	69
<i>Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ χρυσὸ μυαλό.</i> Alphonse Daudet	58	<i>Πετώντας.</i> Κ. Μιχ.	70
<i>Πρὸς τὴν αἰωνιότητα.</i> Pierre Lermite	59	<i>Ὁ Ζαχαριᾶς</i>	140
<i>Ἡ δεκάτη γενεά.</i> Διασκευὴ ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ τοῦ Η. Ε. Edwards	61	<i>Ὁ Ζαχαριᾶς (ἄλλες... ἐξυπνάδες του)</i>	165
<i>Σγουρός.</i> Τῆς Ella Boeckl-Arnold μεταφρ. Α. Ρήγα	82	ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ (ὅπὸ Νεμο)	
<i>Ἡ Ἔρευνα.</i> Ernest Hello	111	<i>Ἐξυπνάδες</i>	119
<i>Μιά ἀπλὴ Ἱστορία.</i> Pierre Lermite	132	<i>Φίλαθλοι</i>	143
<i>Ὁ Κόσμος... ἓνα ὠμορφότατο τίποτα (μεταφρ. Δ.Ν.Π.).</i>	156	<i>Ζωόφιλοι</i>	167
<i>Ὁ Δρόμος τοῦ Πάτερ Βερνάρδου</i> ὅπὸ I. Frohnmeyer	175	<i>Παριζιάνοι</i>	192
<i>Σημάδι στὸν Οὐρανὸ (ἀπὸ τὴν «Ἱστορία τοῦ Τετάρτου Μάγου» τοῦ Henry van Dyke μεταφρ. Εἰρήνης Α. Ἀλιβιζάτου.</i>	181	ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΜΑΣ	
ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΣ — ΤΑΞΕΙΔΙΑ		<i>Τὸ τραγοῦδι τοῦ Μεσσιέ</i> ποίημα Α. Ρ.	22
<i>Ἡ Φανερωμένη</i> Δ. Ι. Π.	92	<i>Ὁ Γιατρός μας στὴν κατασκήνωση</i> Ε. Ζ.	22
<i>Ἄπ' τὸν Πειραιᾶ στὴν Καλαμπάκα</i>	108	<i>Σκλαβωμένο πουλάκι</i> ποίημα Ι. Πόθου	42
<i>Μετέωρα</i>	135	<i>Δυτρωμός</i> ποίημα Γ. Κεκ	42
<i>Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.</i> Γ. Κεκ.	138	<i>Ὁ κήπος μου</i> ποίημα Λέων Ρ.	42
<i>Παρίσι.</i> Γ. Κεκ.	161	<i>Ἀλεξίπτωτο γιὰ δλόκληρο τὸ ἀεροπλάνο</i> Α. Α. Ἄπ.	89
<i>Βηθλεὲμ</i> τοῦ κ. Βασ. Βέλλα, ὁφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου	184	<i>Ἡ πρώτη Δικηγορικὴ Ἀμοιβή.</i> «Ὁ ἴδιος»	95
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ		<i>Τὸ ἀεροπλάνο</i> Ἡ (ἐξέλιξις του) Ἄπ. Ἀποστόλου	117
<i>Μερικὲς Ἀλήθειες.</i> Ὁμιλεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς πρὸς τοὺς νέους τῆς Χ.Α.Ν.	18	<i>Τὸ νυχτέρι</i> ποίημα Λεων. Ρήγα	120
<i>Ὑγιεινὰ Συνήθειαι ὅταν καθήμεθα</i> τοῦ κ. Ἐμμ. Λαμπαδαρίου	19	<i>Ἡ Μητέρα</i> ποίημα Μ. Τραϊφόρου	120
<i>Ἀθληταὶ καὶ Ἀθλητικὸν πνεῦμα</i> Μ. Σ.	20	ΔΙΑΦΟΡΑ	
<i>Σημειώματα</i> τοῦ κ. Μιχ. Στεργιάδη Πτυχ. τοῦ Springfield College	43	<i>Ἀπὸ τὴν κίνησι τῆς νεολαίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν</i>	14
<i>Γιὰ νὰ μάθετε νὰ κολυμπᾶτε</i> τοῦ κ. Μιχ. Στεργιάδη	67	<i>Ἀπὸ τὴν πόλιν μας.</i> —Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Λεωνίδα	16
<i>Ἡ Ἀληθινὴ Φυσικὴ Ἀγωγή</i> Lewis Riess	115	<i>Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Χ.Α.Ν.</i>	23
<i>Τὸ ἄλμα εἰς ὕψος.</i> Μ. Στεργιάδη.	141	<i>Τὸ Πήλιο ζητεῖ τὰ χελιδόνια του</i>	44
		<i>Ἀπὸ τὴν πόλιν μας.</i> Ἡ ἀρχαία πόλις	45
		<i>Ὁ Ἰούλιος τῆς Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν</i>	46
		<i>Ἀπὸ τίς ἐκδρομὲς τῆς Χ. Α. Ν. Στὸ Σούνιο</i>	47
		<i>Ἐκ Φλωρίνης τὸ φῶς</i>	48
		<i>Κατασκήνωσις στὴ Φανερωμένη</i>	71
		<i>Εὐκαιρίαι δωρεὰν σπουδῶν διὰ τοὺς νέους</i> 21, 38, 57, 81,	116
		<i>Τὸ παγκόσμιον Συνέδριον τοῦ Κλήβε-λανδ</i>	142

Νεανυική γυμνασία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Προγραμματικά.
2. **Θρησκεία και Ζωή.** Ὑπὸ Ἀμ. Σ. Ἀλιβιζάτου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
3. **Γεγονότα καὶ δόξαι.**
4. **Ἡ Ψυχοῦλα.** (ποίημα) Δ. Σολωμοῦ.
5. **Ἔργαδια καὶ Χαρακτήρ.** (Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ) ὑπὸ Εἰρήνης Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου
6. **Ἡ μεταπολεμικὴ ἐποχὴ καὶ ἡ νεολαία.**
7. **Τί ξέρουμε διὰ τὴν Ζωὴν.** Ὑπὸ Μιχ. Ἡλιοῦ. ἱατροῦ, καθηγητοῦ τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν.
8. Alphonse Daudet. **Ἡ κατόικια τοῦ κύρ Σεγκέν.** (Διήγημα)
9. **Τὰ μνημεῖα τοῦ παρελθόντος.** Ὑπὸ Ν. Ξ. Ἐλεοπούλου, Καθηγ. τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν. (Συνέχεια ὀπισθεν)

ΑΘΗΝΑΙ — ΜΑΪΟΣ 1931

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. **2.30**

ΑΡΙΘ. **1**

ΝΕΑΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦ. ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

“ΝΕΑΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ „

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44 ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(συνέχεια)

10. Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Νεολαίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.
11. Διὰ τοὺς φίλους τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ.
Ἰὺδὸ Σ. Πλακίδου, Διευθυντοῦ τοῦ ἀστρονομικοῦ τμήματος τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν.
12. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Λεωνίδα.
13. Μερικὲς Ἀλήθειαι. Ἰὺδὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κ. Ἀλεξ. Παπᾶ.
14. Ὑγιεῖναι δυνάθεται ὅταν καθήμεθα. Ἰὺδὸ Ἐμμ. Λαμπαδαρίου, Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.
15. Ἀθλῆται καὶ ἀθλητικὸν πνεῦμα.
15. Εὐκαιρία δωρεάν σποῦδῶν διὰ τοὺς νέους.
16. Συνεργασία τῶν φίλων μας.
17. Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Χ.Α.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 25
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 15
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ \$ 1

Οἱ μὴ ἐπιστρέφοντες τὸ παρὸν φύλλον ὡς ἀπαράδεκτον, θεωροῦνται συνδρομηταί.

Ὁ ἐγγράφων πέντε συνδρομητὰς λαμβάνει τὸ περιοδικὸν δωρεάν.

Νεανική ψυχή

Σπουδὴ κεφαλῆς

Ν. ΓΥΖΗΣ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

Δέν θά εἶναι ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν θά λεχθῆ ὅτι ἡ νεολαία σήμερον, πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐπισήμου Κράτους καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκ μέρους τῶν παντοειδῶν ὀργανώσεων τυγχάνει ἰδιαιτέρας προσοχῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅ,τι συνέβαινε κατὰ τὸ πρόσφατον ἀκόμη παρελθόν, κατὰ τὸ ὅποσον ἡ νεολαία ὄχι μόνον δὲν ἐτύχχανεν οὐδεμιᾶς προσοχῆς, ἀλλὰ τοῦναντίον παρημελεῖτο καὶ ἐνίοτε περιεφρονεῖτο.

Εὐτυχῶς, ἔστω καὶ ἀργά, ἀνεγνωρίσθη ὅτι εἰς τὴν νεανικὴν ψυχὴν ὑπάρχουν ὠρισμένα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐνδεδυμένα τὸν ἀμόλυντον πέπλον τῆς παρθενικότητος, τῆς φυσικότητος, τῆς ἀφελείας καὶ τῆς ἀγνότητος εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας. Ἡ νεανικὴ πρὸς δρασὶν ὀρμή, ἡ κλίσις πρὸς ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ ὑψηλόν, εἶναι ἐκφάνσεις σπουδαῖαι τῆς δυνάμεως τῆς νεανικῆς ψυχῆς, ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ζωὴν παντὸς ὑγιоῦς κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ.

Αἱ δυνάμεις αὗται τῆς νεολαίας, ἐφ' ὅσον αὕτη δύναται νὰ μείνῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὰς ἀνηθίκους ἐπιρροὰς καὶ τὰς κατεστῶσιν τῶν ἄκρων, δύνανται νὰ καταστῶσιν σπουδαιότατος παράγων προόδου τῆς φυλῆς μας.

Ἡ «Νεανικὴ Ψυχὴ» ἐπιθυμεῖ νὰ ἐμφανισθῆ ἡ ἀγαθὴ ὄψις τῆς νεολαίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ μόνῃς δύναται νὰ βασισταῖ μία πραγματικὴ αἰσιοδοξία διὰ τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας μας, αἱ δὲ στήλαι τῆς θά εἶναι πάντοτε πρόθυμοι διὰ νὰ ἐμφανίσουν τὰς εὐγενεῖς νεανικὰς δυνάμεις, τάσας καὶ προσπαθείας.

Τὸ περιοδικὸν μας θά δείξῃ ὅτι ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἐνδιαφέρεται καὶ διψᾷ, δι' ὅ,τι

ἀφορᾷ τὴν ζωὴν τὴν πραγματικὴν, τὴν ζωὴν τὴν νέαν. Εἰς τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ μας θά δύναται ὁ νέος νὰ ἀνεύρῃ εὐχάριστα καὶ ἐκλεκτὰ ἀναγνώσματα, νὰ πλουτίσῃ τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις του καὶ νὰ παρακολουθῆσῃ τὰς κοινωνιολογικὰς μελέτας καὶ τὰς ἐνδιαφερούσας τὴν νεολαίαν παγκοσμίους εἰδήσεις. Ἡ «Νεανικὴ ψυχὴ» θά εἶναι γραμμμένη διὰ τὴν νεολαίαν.

Δι' αὐτὸ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ νεολαία θά τὴν ἀγαπήσῃ, θά τὴν κάμῃ ἕναν ἀχώριστον σύντροφόν της καὶ φίλον της, ἡμεῖς δὲ φιλοδοξοῦμεν νὰ ἀποβῶμεν καλοὶ σύντροφοι τῆς νεότητος εἰς τὸν δρόμον τῆς ὑγιоῦς ζωῆς. Διὰ τοῦτο, ἐνῶ θά εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀνταποκριθῶμεν πρὸς πᾶσαν δικαίαν ἐπιθυμίαν τῶν νεαρῶν ἀναγνωστῶν μας, ἐν τούτοις οὐδέποτε θά κολακεύσωμεν τὰς ἀδυναμίας των. Εἰς τὰς στήλας μας θά ἀνεύρουν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην, ἔστω καὶ ἂν κάποτε ἡ ἀλήθεια αὕτη θά εἶναι ἀντίθετος πρὸς ὅ,τι ποθοῦν. Μόνον κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον θά εἶναι δυνατὸν νὰ προσφέρωμεν μίαν θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς νέους, ἄλλως ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεώς μας θά ἦτο μόνον νὰ προστεθῆ ἕνα νέον περιοδικὸν εἰς τὰ τόσα ἄλλα μέχρι τοῦδε ἐκδιδόμενα. Ἄλλὰ τοιαύτην ματαιοπονίαν δὲν ἔχομεν κατὰ νοῦν. Τοῦτο δὲν θά ἀνταπεκρίνετο οὔτε πρὸς τὸν σκοπὸν μας οὔτε πρὸς τὴν πρόθεσιν τοῦ εὐγενοῦς δωρητοῦ.

Εὐχόμεθα, καὶ θά προσπαθήσωμεν, ὅπως ἡ «Νεανικὴ Ψυχὴ» μὲ τὴν συνεργασίαν καὶ ὑποστήριξιν τῆς νεολαίας ἀποβῆ συγχρόνως ἡ ἐκφάνσις καὶ τὸ ὄργανον τῆς ψυχῆς τῆς ἐλληνικῆς Νεότητος.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἐὰν εἶνε ἀληθῆς πὼς κανεὶς λαὸς δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἐπὶ τῆς γῆς πὸν νὰ μὴ ἔχη θρησκείαν, ἀναμφισβήτητον ὁμῶς εἶνε πὼς σχεδὸν καμμία θρησκεία δὲν εἶχε τόσον ὑποκειμενικὸν χαρακτήρα ὅσον εἶχε καὶ ἔχει ἡ Χριστιανικὴ. Ὅλαι αἱ μὴ χριστιανικαὶ θρησκείαι τοποθετοῦν τὸν Θεὸν τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου, εἰς ἕνα ἱερὸν τόπον, εἰς ἕνα ναόν, τὸν ἐντοπίζουσι εἰς ἕνα ξόανον ἢ εἰς ἕνα ἄγαλμα, ἀπαιτοῦν ὠρισμένα καθήκοντα τῶν πιστῶν ἀπέναντι τοῦ τόπου καὶ τοῦ θείου εἰδώλου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἐλεύθεροι ἀπὸ τοὺς θρησκευτικὸς τύπους νὰ τρέχουν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, χωρὶς κανένα ἀπολύτως περιορισμὸν. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ὁμῶς ἐδημιούργησε νέαν κατεύθυνσιν εἰς τὰ θρησκευτικὰ πράγματα. Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ εἶνε πρὸ παντὸς θρησκεία ὑποκειμενική. Ὁ Θεὸς ἐυρίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερικώτερον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἄδντον, εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ, καὶ πρέπει νὰ κατοικῇ ὁ Θεὸς εἶνε ἡ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ. Ἐκεῖ μέσα φυλάττονται αἱ πλάκες τοῦ νόμου, αἱ ὁποῖαι εἶνε σάρκιναι καὶ ὄχι λίθιναι καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ἄνθρωπος ἀναγνωρίζεται ὡς ζωντανὸς Νὰὸς τοῦ Θεοῦ. Οὕτως ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καθίσταται μία ἀδιάκοπος θρησκευτικὴ τελετὴ καὶ ἡ ζωὴ ἀγιάζεται καὶ ἡ θρησκεία ζωογονεῖται. Ἄλλοίμονον εἰς τὸν χριστιανὸν πὸν δὲν κατορθώνει νὰ πῆ ἐκεῖνο πὸν ἔλεγε ὁ μέγας Παῦλος : ζῶ δὲ ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός. Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον χρεωστεῖ τὴν ὑπεροχὴν της, ὅτι δηλ. θέλει τοὺς ὁπαδοὺς της διαρκεῖς ὑπηρετάς τοῦ θείου, τὸ ὁποῖον καὶ ἀναγνωρίζεται καὶ

ΕΥΓΕΝΗΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ἡ Νεολαία μας χρεωστεῖ τὴν ἐκδοσιν τῆς «**Νεανικῆς Ψυχῆς**» εἰς τὴν εὐγενῆ προσφορὰν τῶν ὑποστηρικτῶν πάσης προόδου ἐν τῇ χώρᾳ μας καὶ μεγάλων εὐεργετῶν πλείστον κοινωνικῶν καὶ μορφωτικῶν ἰδρυμάτων, τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Ἀριστόφρονος.

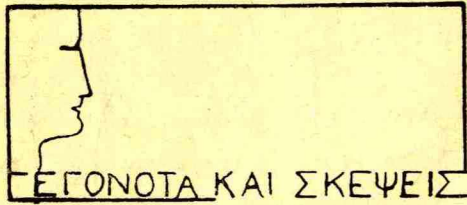
Τὸ Διοικητ. Συμβούλιον τῆς Χ.Α.Ν. ἐξέφρασε πρὸς τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην του, τὴν ὁποίαν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συμεριζονται ὅλοι οἱ νεαροὶ ἀναγνώσται μας.

“Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΨΥΧΗ,,

εἶνε ἀγάπη καὶ πνεῦμα. Ἄν κάθε ὁπαδὸς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας θέλῃ τιμίως νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸν του ζωντανὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ καθίστᾷ τὴν θρησκείαν του κανόνα τῆς ζωῆς του, διὰ νὰ καθίσταται, τότε καὶ μόνον, ἡ ζωὴ του θρησκεία.

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Η 18 Μαΐου εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς πρώτης εἰς Χάγην συσκέψεως διὰ τὴν εἰρηνιστικὴν λύσιν διαφορῶν μεταξύ τῶν ἔθνων.

Χάρις στὸ χαιρετισμὸν ποὺ τὰ παιδιά τῆς Οὐαλλίας ἔστειλαν ραδιογραφικῶς στὰ παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου, ἡ ἡμέρα αὕτη καθιερώθη ἀπὸ τὰ παιδιά εἰς πολλὰ ἔθνη ὡς Ἡμέρα τῆς Παγκοσμίου Εἰρήνης.

Ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς διεβιβάσθη διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸν σταθμὸν τοῦ Leaffield διὰ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τὸν πύργον τοῦ Αἴφελ διὰ τῆς Γαλλικῆς. Οὐδεμία ἀπάντησις ἤλθε τὸ 1922 οὔτε καὶ τὸ 1923.

Ἐκτοτε ὅμως ἕως τώρα πενήντα χῶραι μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς συμμετέχουν εἰς τὸν χαιρετισμὸν αὐτὸν καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ τοῦ χαιρετισμοῦ φαίνεται εἰς τὰς γραμμὰς ποὺ διασταυροῦνται ἐπάνω εἰς τὸν χάρτην τῶν δύο ἡμισφαιρίων, ὁ ὁποῖος στολιζεῖ τὴν αἴθουσαν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἀγωγῆς εἰς τὴν Γενεύην.

Παρὰ τὸν χάρτην διαβάζει κανεὶς:

«Σκέψου: Ἡ Ἀγγλία ἐξοδεύει διὰ μὲν τὰ εἰρηνιστικὰ ἰδανικὰ 2 σελ. σὲ κάθε λεπτόν γιὰ δὲ πολεμικὰς παρασκευὰς λίρας 200.»

Εἰς τὸ ἐφετεινὸν ἀγγλικὸν πανηγυρικὸν τεῦχος δημοσιεύεται ἡ ἀπάντησις, ποὺ ἔστειλαν πέρσει τὰ παιδιά τῆς Χ.Α.Ν., συνοδευομένην ἀπὸ κλώνον ἐλαίας, τὸν ὁποῖον εἶχαν κόψει ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἐλαίαν τῆς Ἀκροπόλεως. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν δημοσιεύεται ἀπάντησις ἐξ Ἑλλάδος.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὸν ἐφετεινὸν χαιρετισμὸν τῶν παιδιῶν τῆς Οὐαλλίας, ὁ ὁποῖος ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ ὁ ὁποῖος εἶμεθα βέβαιοι πῶς μιλά σὲ ὄλων μας τὴν καρδιά.

«Μὲ ἓνα «Ζήτω» ἔμεῖς τὰ παιδιά τῆς Οὐαλλίας χαιρετοῦμε τὰ παιδιά τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας, Ἀφρικῆς, Ἀμερικῆς καὶ τὰ πέραν τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Τὴν ἐφετεινὴν ἡμέραν τῆς 18ης Μαΐου ἡμέραν

τοῦ «Ἐπὶ γῆς Εἰρήνην καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίαν» θέλομε νὰ ἀφιερῶσωμε στὴ μνήμη τοῦ Νάνσεν ποὺ ἦτανε ἀληθινὸς φίλος γιὰ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θεωρεῖται ἦρωσ ἀπὸ τὰ παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου.

Θέλομε καὶ ἔμεῖς νὰ ἐργασθοῦμε ἐντατικὰ γιὰ νὰ προσελκύσωμε τὸν κόσμον στὰ ἰδανικὰ τῆς Εἰρήνης.

Χαιρετοῦμε σήμερα ὅλες τῆς εἰρηνιστικῆς νίκης ποὺ γίνηκαν ὡς τώρα, καὶ ζητοῦμε ἀπὸ σὰς ὅλους νὰ ἀφοσιωθοῦμε ὅλοι μαζί καὶ μὲ ὄλην μας τὴν καρδιά εἰς τὴν ἐπιδίωξιν μεγαλυτέρων θριάμβων.»

Ἡ νεολαία ποὺ ἀνατρέφεται μὲ τοιαῦτα αἰσθήματα ἀσφαλῶς θὰ ἀποτελέσῃ αὐριον μίαν πολὺ καλυτέραν κοινωνίαν ἀπὸ τὴν σημερινήν.

Ἐκφράζομεν τὸν ἐνθουσιασμόν μας διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως τῶν Τούρκων φοιτητῶν εἰς Ἀθήνας διὰ τῆς μεταβάσεως εἰς Τουρκίαν τῶν ἡμετέρων φοιτητῶν. Εἶναι γεγονός τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἀμφότεροι οἱ λαοὶ ἐγκαινιάζουν μίαν νέαν περίοδον ζωῆς, τὴν ζωὴν τῆς ἀγάπης, ἀντὶ τῆς ζωῆς τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐχθρας, τὴν ὁποίαν ἔζων μέχρι τοῦδε. Καὶ εἶναι ἀκόμη πλέον εὐχάριστον διότι εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς νέας ταύτης ζωῆς πρωτοστατεῖ ἡ νεολαία, οὐσα, ὅπως συνήθως, πρώτη εἰς πᾶσαν εὐγενῆ κίνησιν. Χαιρετίζομεν τὸ γεγονός καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἐξακολουθήσουν ἐπιδεικνύομεναι τοιαῦτα διαθέσεις, αἱ ὁποῖαι πάντοτε προϋποθέτουν καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν τῆς μίας χώρας πρὸς τὴν ἄλλην.

Ὁ ἐγκριτος χρονογράφος ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος σχολιάζων τὰ γεγονότα τῆς δίκης τοῦ διαβοήτου κακούργου, τοῦ «Δράκου τοῦ Ντύσελντορφ», δίδει μίαν ἀποψιν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς νεολαίας. Τὴν τῆς ἠθικῆς δηλητηριάσεως. Ὡς γνωστὸν ὁ μὲν εἰσαγγελεύς, παρὰ τὸ ὅτι ἦτο ἐξοικειωμένος εἰς τὴν ἀντίκρουσιν τοιούτων ἀποτροπιαστικῶν δικῶν, ἔπαθε τοιοῦτον νευρικὸν κλονισμόν ὥστε ἐπὶ νύκτας ὀλοκλήρους καὶ συνεχῶς ἔχασε τὸν ὕπνον του, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὄλιγον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀπέθανεν. Μεταφέρομεν μίαν περιόλην τῶν σκέψεων τοῦ χρονογράφου: «Ὁ ἀτυχήσας δικαστής, ὁ ὁποῖος εἶχε καταδικασθῆ νὰ διευθύνῃ μίαν δίκην ἄνευ προηγουμένου εἰς κρίσιν, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑποχρεωθῆ νὰ ἀντιμετω-

ΔΙΑΛΕΧΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ

Η ΨΥΧΟΥΛΑ

Ὡσάν γλυκόπνοο
δροσᾶν' ἀεράκι
μέσα σὲ ἀνθότοπο
κεῖ τὸ παιδάκι
τὴν ὕστερον ἔβγαλε
ἀναπνοή

Καὶ ἡ ψυχούλα του
εἰς τὸν ἀέρα
γλήγορα ἀνέβαινε
πρὸς τὸν αἰθέρα
σᾶν λιανοτρέμουλη
σπίθα μικρή

Ὅλα τὴν ἐκράζαν
ὅλα τ' ἀστέρια
κι' ἐκείνη ἐξάπλωνε
δειλὴ τὰ χέρια
γιατὶ δὲν ἤξευρε
σὲ ποιὸ νὰ μπῆ

Ἀλλὰ, νά, τοῦ ὤωσε
ἓνα Ἀγγελάκι
τὸ φιλι ἀθάνατο
ἔς τὸ μαγονάκι
ποῦ ἔξαφνα ἔλαμψε
σᾶν τὴν ἀυγή.

πίσῃ, ὀλόκληρες ἡμέρες, τὸν πλέον ἐγκληματικὸν τύπον ποὺ ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὁ ὁποῖος ὑπεβλήθη στὸ μαρτύριον νὰ ξαναζήσῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὅλες τῆς φορικτῆς στιγμῆς μιᾶς σειρᾶς ἀποτροπαιοτήτων, ποὺ καὶ ὡς κακὸν ὄνειρον ἀκόμη, θὰ ἦσαν ἱκανὲς νὰ συντρέψουν τὰ πλέον χαλύβδινα ἀνθρώπινα νεῦρα, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἀνθέξῃ περισσύτερον εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν τόσο κορεσμένην ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς Κολάσεως. Ἀπέθανεν ἀπὸ ἠθικὴν ἀσφυξίαν. Καὶ μὲ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς τελευταίας λέξεως τοῦ νόμου μὲ τὴν ὁποίαν ἐτελείωσε τὸ καθήκον του, ἔπεσε νεκρὸς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Θῦμα καὶ ἦρωσ μαζί ἓνός ἱεροῦ χρέους...». Αἱ σκέψεις αὗται εἶναι τόσο σαφεῖς ὥστε δὲν θὰ ἠθέλαμεν νὰ προσθέσωμε οὔτε μίαν λέξιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἀποτείνομεθα πρὸς τὴν νεολαίαν θὰ ἠθέλαμεν νὰ προσέξῃ τὸ ἐξῆς σημεῖον: Ποῖαν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ καὶ ἐπὶ ἰσχυρῶν ἀκόμη καὶ ἐξοικειωμένων προσωπικοτήτων τὸ ἐγκλημα. Ποῖαν ἐπομένως ὀλεθρίαν δηλητηρίασιν νευρικὴν καὶ ψυχικὴν ἀσκεῖ ἡ ἀνάγνωσις μυθιστορημάτων περιεχόντων τοιοῦτου εἴδους θέματα εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας αὐτὰ νέους. Ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς συνέχισιν τοῦ ἀναγινωσκόμενου ἐγκλήματος. Ἐκαστος δὲ ἀναγνώστης εἶναι καὶ ἐν θῦμα τοῦ ἐν τῷ μυθιστορηματικῷ ἢ ἐν τῇ διηγήσει δρωῦντος ἐγκληματίου.

Πρὸ καιροῦ ἀνεγράφη εἰς τὸν ἡμερησίον Τύπον ὅτι ὁ ρουμᾶνος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ νῦν πρωθυπουργὸς κ. Ν. Γιόργκα, γνωστὸς εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ τελευταῖον Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον, ἀνέλαβε μίαν πρωτοβουλίαν ἐντελῶς ἀξιωματικὴν καὶ ἀνδεικτικὴν τῆς ἀλλαγῆς κατευθύνσεως τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι.

Μόλις ἐξελέγη πρῶτανις ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ ὅτι μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας του φροντίδας θὰ εἶναι νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς φοιτητὰς κάθε δυνατότητα πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ κατευθύνσεως τοῦ ψυχικοῦ των βίου πρὸς τὰς ἀληθείας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, διευκολύνων τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς λειτουργίας καὶ τελετάς. Περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας ἔσπευσε νὰ θέσῃ εἰς διάθεσιν τῶν φοιτητῶν τὴν παλαιότεραν καὶ ὠραιότεραν ἐκκλησίαν τοῦ Βουκουρεστίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτοποθέτησε τοὺς ἀρίστους ἱερεῖς καὶ τὸν ἀριότερον χορὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάλεσε νὰ μετάσχουν καὶ φοιτηταί.

(Συνέχεια εἰς τὴν 23ην σελίδα)

από σένα. "Ακουσες για την Κανέλλα, πούταν έδω πέτσι; "Ήταν μια πελώρια κατσίκια, κακιά και δυνατή σαν τράγος. "Επάλοιψε με το λύκο δλη νύχτα... έπειτα, το πρώι, ο λύκος την έφαγε.

— "Ω! την καυμένη την Κανέλλα! Δεν έχει να κάνει. "Αφίστε με, κύρ-Σεγκέν, να πάω στο βουνό.

— "Θεέ και Κύριε! Μά τι παθαίνουν λοιπόν οι κατσίκες μου! "Ακόμη μία πού θα μου την φάη ο λύκος. "Α, μά όχι, θα σε σώσω, ακόμα κι' αν δεν θέλεις. Καί για καλό και για κακό θα σε κλεισω από τώρα μέσ' το σταυλό.

Κι' έτσι ο κύρ Σεγκέν την εκλείσε σ' ένα σκοτεινό σταυλό και διπλομαντάλωσε την πόρτα. Δυστυχώς όμως ξέχασε ανοικτό το παράθυρο, κι' έτσι, μόλις γύρισε τή ράχη του, ή μικρή τ' έσκασε.

Γελās έ, Αιμίλιε; Να ιδουμε αν θα γελās σε λιγάκι.

"Αμα ή Λευκή έφτασε στο βουνό, έκαμε μεγάλη έντύπωση. Ποτέ άλλοτε τα δέντρα και τα λουλούδια δεν είδαν τόσο ήμορφο ζωο. Οι καστανιές έσκυδαν τις κορφές τους για να τή θαυμάσουν από πιό κοντά. "Ολο τ' ο βουνό γιώραζε.

Φαντάζεσαι βέβαια, Αιμίλιε, πόσο ή κατσικούλα ήταν ευχαριστημένη. Ούτε σκοινί πιά, ούτε παλοϋκι. Κι' ένα γρασιδί, αγαπητέ μου! ως τα κέρατα ψηλό!

Μισομεθύσμένη ή Λευκή, πηδοσε, κυλιόταν έχορευε, κι' έπειτα χόπ! στυλωνόταν στα πόδια της και δρόμο για καμμιιά κορφή ή για καμμιιά ρηματιά. Μιά φορά κυττάζοντας κάτω προς την πεδιάδα ξεχώρισε το σπίτι του κύρ-Σεγκέν με το λειβάδι τριγύρω.

— "Πόσο μικρό είναι! είπε, πώς μόρεσα να βαστάξω εκεί μέσα;!

Τέλος πέρασε ή πρώτη ήμέρα θαυμάσια.

* *

Εαφνικά δρόσισε ο καιρός ο ουρανός κοκκίνησε, έρχόταν ή νύχτα. Τόσο γρήγορα; είπε ή μικρή Λευκή ξαφνιασμένη. Στόν κάμπο τα χωράφια σκεπάστηκαν απ' την όμίχλη. "Ακουσε τα κουδουνίσματα ενός κοπαδιού πού γύριζε. Μιά κουκουβάγια την άγγιξε στο πέταγμά της. Ρίγησε, κι' έπειτα ένα ούρλιασμα: — "Ού! ού.

Θυμήθηκε το λύκο. Την ίδια στιγμή άκουσε και ένα κουδούνισμα στόν κάμπο. "Ήταν ο κύρ-Σεγκέν πού την έφώναζε.

— "Ού! ού, έκανε ο λύκος.

"Ελα! έλα, φώναζε το κουδοϋνι.

Τής ήρθε ή όρεξι να ξαναγυρίση. "Αλλά φέροντας στο μυαλό της το σκοινί, το παλοϋκι, τόν φράκτη, σκέφτηκε ότι καλλίτερα άξιζε να μείνη.

Το κουδοϋνι δεν κτυπούσε πιά. "Ακούγοντας σπάσιμο κλαδιών ή κατσίκια γύρισε κι' είδε δυο μάτια στο σκοτάδι να γυαλίζουν...

* *

Πελώριος, καθισμένος στα πσινά του πόδια ο λύκος κύτταζε την Λευκή. "Ήξερε ότι δεν θα τ' όφευγε και γι' αυτό δεν διαζόταν.

— "Ω! ω! ή κατσικούλα του Κύρ-Σεγκέν, είπε γλύφοντας τα χέλια με τη γλώσσα του.

Κατάλαβε ή Λευκή πώς ήταν χαμένη. Θυμήθηκε την Κανέλλα, πού πάλοιψε δλη τή νύχτα, και σκέφθηκε ότι ίσως καλλίτερα θα ήτανε να φαγωθή άμέσως. "Αλλάζοντας όμως γνώμη, στύλωσε τα πόδια της και κατέβασε το κεφάλι της προτεινώντας τα κέρατα. "Οχι γιατί ήλπιζε ότι θα σκότωνε το λύκο—οι κατσίκες δεν μπορούν τέτοιο πράγμα— αλλά για να δη αν να βαστοσε ως το πρωι σαν την Κανέλλα. Τι γενναία πού πάλαιβε, Αιμίλιε! Πολλές φορές ανάγκασε το λύκο να υποχωρήση για να ξανασάνη. Σ' αυτές τις σύντομες παύσεις ή λαίμαργη τσιμπούσε και κανένα χορταράκι και γυρνούσε στόν άγώνα με το στόμα μπουκωμένο. Αυτό βάσταζε δλη νύχτα. Πότε-πότε κύτταζε τα άστρα πού τρεμόσβυναν στόν ουρανό κι' έλεγε:

— "Ω! μόνο να βαστάξω ως το πρωι.

Το ένα μετά τ' άλλο τα άστρα χλώμιασαν. "Ο λύκος διπλασίασε τις δαγκωματιές του, κι' ή Λευκή τις κουτουλιές της. Μιά ώχρη λουρίδα φάνηκε στόν ορίζοντα. Το βραχνό λάλημα ενός πετεινού άκούστηκε μακριά.

"Επι τέλους! είπε το καυμένο το ζωο, πού δεν περίμενε παρά την ήμέρα για να πεθάνη. Και ξεπλώθηκε στη χλόη, με το μαλλί της γεμάτο κηλιδες από αίμα.

* *

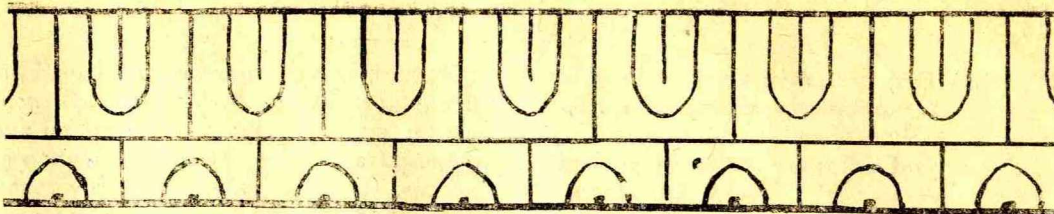
"Η ιστορία αυτή Αιμίλιε δεν είναι δγαλμένη απ' τη φαντασία μου. "Αν πās ποτέ στην Προδηγία θ' άκούσης τους ανθρώπους να μιλούν συχνά για την κατσίκια του κύρ Σεγκέν πού πάλοιψε δλη νύχτα με το λύκο, και το πρωι ο λύκος την έφαγε.

"Αχος Αιμίλιε;

— "Και το πρωι ο λύκος την έφαγε.

Διά την μετάφρασιν

Ε. Ζ.

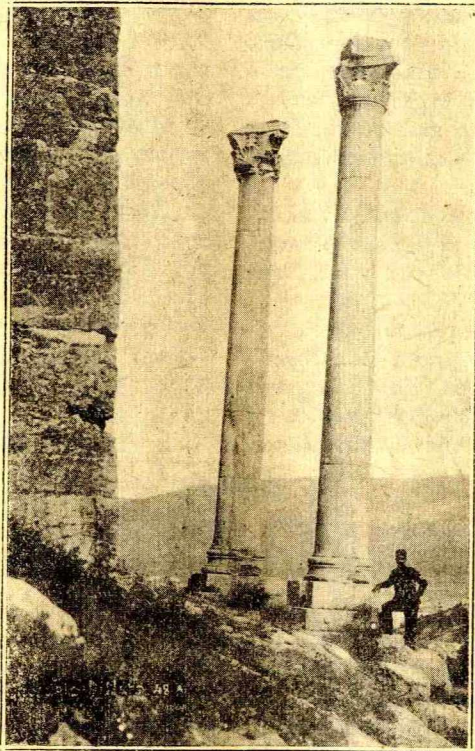

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Λαός ο οποίος έχει μακρόν και ένδοξον παρελθόν εύρίσκεται εις πλεονεκτικόν θέσιν απέναντι των άλλων κατά τουτο: ότι ήμπορει να λάβη αφθονώτερα και ποικιλώτερα διδάγματα από την εθνικήν του ιστορίαν και να τα επωφεληθή διά να παρασκευάσῃ εις τον εαυτόν του ένα καλύτερον μέλλον. Κάθε μεγάλην πρᾶξιν των προγόνων του, κάθε γενναίον κατόρθωμα των πρό αυτού δεν πρέπει να το μεταχειρίζεται διά να καυχᾶται ματαίως ἀλλὰ διά να φρονιματίζεται και να ένθαρρύνεται εις τας ιδιότητας του προσπαθείας. Μία από τας εκδηλώσεις της παρελθούσης ζωής των εθνών είναι και τα μνημεία της τέχνης, τα όποια αφήκαν αι έκλιποδοσαι γενεαι εις τους μεταγενεστέρους. Τα μνημεία αυτά αποδίδουν την έκφρασιν και την χάριν της εποχής των και είναι δια τουτο εξ ίσου επιβλητικά και διδακτικά όσον και ή ιστορικὴ αφήγησις των εθνικῶν γεγονότων. Είμπορει κανεις μάλιστα να είπῃ ότι τα ένθμια της τέχνης, του πολιτισμοϋ δημιουργούν εις τον θεατήν ισχυροτέραν έντύπωσιν παρά ή ιστορία εις τον αναγνώστην, προκαλοϋν περισσότερο την υπεργφάνειαν του εθνους και δίδουν εις αυτό παρρρόμησιν να συνεχίση επ' άπειρον την παράδοσιν της εθνικής ιδιοφυίας.

Και δι' αυτό όσον καθήκον έχει κάθε πο-

λίτης να μελετᾷ την ιστορίαν και να σπουδάζῃ εις αυτήν τας εθνικάς του περιστάσεις και τον εθνικόν του χαρακτήρα άλλο τόσον καθήκον έχει να μελετᾷ εις τὰ μνημεία του παρελθόντος, την πνευματικὴν και υλικὴν δύναμιν της φυλής του εις άλλας εποχάς. "Η τελευταία αυτή μελέτη όχι μόνον θα τ' αποκαλύψῃ εως πού εΐσθασε και εως πού είναι δυνατόν να φθίσῃ το πνεϋμα της φυλής του, ἀλλὰ θα τ' διεγείρῃ βαθυτέραν την αίσθησιν της ζωής. Πόσα δεν λέγει ή σιγή, πού περιβάλλει τὰ έρειπωμένα πόλεις! τους κρημισμένους ναούς! τὰ εφθαρμένα έρείπια! Την αίσθάνεται κανεις βαθειά την αφωνον αυτην γλώσσαν, όταν επισκέπτεται τους αρχαιολογικούς τόπους με την προδιάθεσιν ότι πηγαίνει να δη έργα πού άφισε εις το πέρασμά της ή ανθρωπίνη ζωή, έργα πού τὰ έμελέτησε ίσως, τὰ έδούλεψε και τὰ έπόνεσε καρδιά ανθρώπου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΜΕΑΝ Φωτογρ. Οίκος Παταγιανοπολου

όταν βλέπωμεν και μελετώμεν αρχαία μνημεία, εθνικά, εις τα όποια είναι αποτυπωμένα το πνεϋμα και ο παλμός ο Έλληνικός. Αισθανόμεθα ότι με την ζωήν αυτην, πού είναι αφανισμένη κάτω από την σιγήν και τα χαλάσματα μας συνδέει ή συγγένεια της Φυλής και ο δεσμός προγόνων και απογόνων ή σχέσις εκείνων

που είργασθησαν και εκείνων που θα εργασθούν εις τον ίδιον σκοπόν: την πνευματικήν προκοπήν του Έθνους.

Έζησαν και επέρασαν τόσαι γενεαί ανθρώπων από την αύγήν της εθνικής μας Ιστορίας έως σήμερον. Ύψώθησαν και παρήκμασαν τόσοι πολιτισμοί εις την Έλληνίδα γήν. Άφήκαν εις ένθύμωσιν των μεταγενεστέρων ή Κρήτη τά πολυδαίδαλα παλάτια της με τους θαυμασίους διακόσμους, αφήκαν οι Πελασγικοί λαοί τά τείχη με την επίπονον και μεγαλοπρεπή οικοδομικήν, αφήκαν αι πολύχρυσοι αρχαϊκαι πόλεις τιμαλφή ένθύμια του πλούτου και της τέχνης των. Μας έδωσαν οι κλασικοί χρόνοι τάς γραμμάς των Προφυλαίων και του Παρθενώνος, μας απέτύπωσαν την σκέψιν και τό αίσημά των εις μορφάς θεών και ανθρώπων. Τά έλληνιστικά βασίλεια μας δεικνύουν τον πλουτον των εις τά πολυτελή των οικοδομήματα, ό Βυζαντινός Έλληνισμός την θερμήν χριστιανικήν του πίστιν εις μεγαλοπρεπείς οίκους Θεού και εις επιβλητικές εικονογραφίας Ιερών προσώπων.

Πλήθος μνημείων από κάθε εποχήν έλληνικής ζωής από διαφόρους περιόδους πολιτισμού έλληνικού είναι εις τον τόπον μας, τριγύρω μας, πολύ κοντά μας.

Ένας ώρατος περίπατος μας οδηγεί εις τον Ξακουστόν βράχον με τά θαυμάσια οικοδομικά μνημεία του Παρθενώνος, του Έρεχθείου, του Ναού της Άθηνάς Νίκης. Είμπορεί κανείς εις την παλαιοσύνην των κιτρινωμένων στύλων των

κομματιασμένων άετωμάτων να θαυμάση την χρυσήν νεότητα του ανθρώπινου νοσ που εξέδηλώθη εις την τέχνην του Φειδίου και του Καλλικράτους. Ολίγων ώρων ταξίδι μας χωρίζει από την Ολυμπίαν, τον Ιερόν αυτών τόπον που έλατρεύθη ή δύναμις και ή χάρις του σώματος, από τους Δελφούς, όπου ελα ύμνον άκόμη και επιθάλλον την λατρείαν του φωτός.

Εις ώρισμένα σημεία και πόλεις του Έλληνισμού στήνονται άκόμη εις τάς αρχιτεκτονικάς των γραμμάς τρισέδαστοι Βυζαντινοί ναοί που διατρανώνουν εις την σεμνήν των μεγαλοπρέπειαν την βαθείαν θρησκευτικότητα των Βυζαντινών Έλλήνων. Εις τους ναούς της Κωνσταντινουπόλεως, της Θεσσαλονίκης, του Δαζνίου, του Μιστρά διερμηνεύεται εποχή δλοκλήρου πολιτισμού, πολιτισμού Έλληνικού, εις τον όποιον τό βαθύ καλλιτεχνικόν πνεύμα της φυλής επηρεάζεται από την φλόγα της Θρησκείας.

Παντού εις την Έλληνίδα γήν υπάρχουν άφθονα τά ένθύμια πολιτισμού και τέχνης δια φόρων εποχών.

Ζή κανείς έξαιρετικάς ώρας να βλέπη εις συντρίμματα περασμένων καιρών έκδηλωμένην την ψυχήν και τον άνθρωπον, να αισθανεται ότι ή ίδια πάντα δύναμις κινεί την ζωήν: 'Ο άνθρωπινος νοός, ό ίδιος σκοπός ώθει εις την δράσιν και την πρόδον: ή άνθρωπίνη εύτυχία.

N. Ε. ΕΛΕΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητής Κολλεγίου Άθηνών

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Τό 1931 και διά πρώτην φοράν εις την Ιστορίαν της Χριστιανικής Άδελφότητος Νέων, τό επίσημον Παγκόσμιον Συνέδριον θα γίνη εις την Άμερικήν, εις τό Κλήβελανδ του Όχαίο. Προηγουμένως όμως εις τό Τορόντο του Καναδά θα γίνουν δύο άλλαι συγκεντρώσεις, δηλαδή ή τρίτη «Συνέλευσις των εργαζομένων δια τά παιδια» και τό πρώτον «Συνέδριον Νέων» τό όποιον «θα άσχοληθή αποκλειστικώς δια τά συμφέροντα των νέων 18—25 ετών, από τους όποιους και δια τους όποιους ιδρύθη ή Χριστιανική Άδελφότης Νέων, άλλα των όποιων τάς διαρκώς μεταβαλλομένας ανάγκας άκόμη δεν έμελέτησε έπαρκώς ή κίνησις μας».

Αί προετοιμασίαι δι' αυτό τό Συνέδριον ει-

ναι περισσότερο τέλειαι και μεγάλαι από κάθε άλλην φοράν. Όχι μόνον είκοσι είδικαι Έπιτροπαί εργαζονται επί τρία έτη δια να έτοιμάσουν μελέτας και προτάσεις, αι όποια θα συζητηθούν κατά τό Συνέδριον, άλλα και περισσότερα από δεκαεννέα σχεδιογραφήματα έχουν έκδοθη δια την προκαταρκτικήν μελέτην ζητημάτων άμέσου ενδιαφέροντος και σπουδαιότητος και άλλα ένδεκα φυλλάδια επί θεμάτων, τά όποια άπασχολούν σήμερα την άνθρωπίνην σκέψιν όπως 1) Πώς εξηγεί ή ψυχολογία τό Θρησκευτικόν αίσηθημα. 2) Τι αποτελεί την μοναδικότητα της Χριστιανικής Πίστεως. 3) Η χριστιανική στάσις απέναντι της ιδέας: φυλής και έθνους. 4) Κοινωνικάς δυνάμεις και ή σχέ-

σις των με τον Χριστιανισμόν κ. ά.

Τό γεγονός ότι τά παιδια της Άμερικής επιθυμούν να μετάσχουν όχι μόνον εις τάς ώφειλάς αυτών των συγκεντρώσεων άλλα και εις τάς χρηματικάς θυσίας, αι όποια είναι αναγκαίαι δια τά έξοδα των αντιπροσώπων άλλων μερών είναι πολύ συγκινητικόν. Έχουν ήδη αρχίσει να συλλέγουν χρήματα δια τους «ξένους» των του έξωτερικού. Ημās έδω εις τάς Άθηνas π.χ. μας έπληροφόρησαν ότι τά παιδια του Μάντσεστερ του Νηού Χαμοσχίαρ επιθυμούν να καταβάλουν μέρος των έξόδων, τά όποια απαιτούνται δια την άποστολήν ένός Έλληνοπαίδος αντιπροσώπου εις τό Συνέδριον.

Ποιός ξέρει άν αυτή ή φάσις της Διεθνούς Φιλίας δεν είναι εκείνη, ή όποια θα έχη και τά πλέον σπουδαία αποτελέσματα δια τό μέλλον; Ε. Ο. Τ.

Τά παγκόσμια Συνέδρια Χ.Α.Ν. τά όποια γίνονται κάθε πέντε έτη, έχουν μεγάλην σημασίαν, όχι μόνον δια τους νέους της Χ.Α.Ν. άλλα και γενικώς δια τους νέους όλου του κόσμου. Ποιον σοβαρόν πρόσωπον, οίαιδήποτε και άν είναι αι θρησκευτικαί του αντιλήψεις, δεν θα επιθυμήση να παρακολουθήση την σκέψιν χιλίων αντιπροσώπων μιας κινήσεως ή όποια εκτείνεται εις 50 διαφόρους χώρας και περιλαμβάνει ύπερ τά δύο εκατομμύρια μέλη, εν τέτρτον των όποιων είναι παιδια κάτω των 19 ετών, και όταν μάλισται τό θέμα είναι τόσον ένδιαφέρον όπως Youth's Adventure with God. Ποιός θα δυνηθή να μη προσέξη με έξαιρετικόν ένδιαφέρον την προσπάθειαν της Χ.Α.Ν. εις όλον τον κόσμον, να συγκεντρώση τά παιδια εις ανώτατα Νομοθετικά Σώματα με κάθε δικαίωμα επί των συζητήσεων και της ψηφοφορίας;

Όλοι εκείνοι, οι όποιοι παρευρέθησαν εις τό τελευταίον παγκόσμιον Συνέδριον εις τό Έλσινγκφόρς (ή Έλληνική αντιπροσωπεία άπετελείτο από τον Αρχιεπίσκοπον Άθηναγόραν, τότε Μητροπολίτην Κερκύρας και νύν Αρχιεπίσκοπον Άμερικής, τον Ναύαρχον Μελάν, τον Καθηγητήν του Πανεπιστημίου κ. Λούδαριν, κ Έλεόπουλον Καθηγ. και τον κ. Λανστέιλ), δύνανται να βεβαιώσουν ότι οι μικροί αντιπρόσωποι άντι να δυσκολεύουν, τούναντίον ήσαν εις σπουδαίος θετικός παράγων εις την επιτυχίαν εκείνης της μεγάλης συγκεντρώσεως. Καί μόνη ή παρουσία των ήνάγκαζε ήμās τους άλλους να μη ξεχνώμεν ούτε στιγμήν την άποψιν και τάς πραγματικάς ανάγκας των νέων και

μας ένεθουσίαζεν ή σκέψις ότι δεν εργαζώμεθα μόνον δια τους νέους άλλα και άποτελομεν μέρος της κινήσεως των νέων. Αί αποφάσεις των τμηματικών συνεδριάσεων των ήσαν πραγματικώς χρήσιμοι ύλικόν δια τό Συνέδριον. Η τελετή του Πυρσοφύτη Διεθνούς Φιλίας έγένευσεν, όχι μόνον τους αντιπροσώπους, άλλα και τους κατοίκους του Έλσινγκφόρς με την έλπίδα ότι ειρήνη και φιλία θα επικρατήσουν εις τον κόσμον.

Ε. Ο. Τ.

Πρό ολίγου έξεδόθη ή έκθεσις του τελευταίου Συνεδρίου τό όποιον έγένετο υπό την προστασίαν της Διεθνούς Φοιτητικής Όμοσπονδίας και του Ίνστιτούτου Αύτοσυντηρήσεως Φοιτητών Διεθνούς Φοιτητικής Ύπηρεσίας. Πρό του πολέμου ή Άμερική ήτο ή έξαιρετική χώρα όπου ένας νέος πτωχός και άνευ προστασίας κατώρθωνε να μορφωθή εύρύτατα Πραγματικώς εις μεγάλος αριθμός φοιτητών και τότε και σήμερα κερδίζουν μόνον των, άν όχι όλα, τουλάχιστον μέρος των χρημάτων, τά όποια έξοδεύουν δια συντήρησιν των και σπουδάς. Έκτός διαφόρων έπιστημονικών και ύπαλληλικών εργασιών, αναλαμβάνουν και πλούσιμον πιάτων, κηπουρικόν, σερβίρισμα εις έστιατόρια και άλλας χειρωνακτικάς εργασίας. Καί κανείς δεν νομίζει ότι χάνει την κοινωνικήν του θέσην κωντας τέτοιαις εργασίαις. Μάλιστα πολλοί φοιτηταί οι όποιοι δεν έχουν ουδεμίαν χρηματικήν ανάγκην θεωρούν ζήτημα φιλοτιμίας και χειραφετήσεως να εργασθούν και να κερδίζουν μόνον των τουλάχιστον μέρος των έξόδων των. Αυτό δέ, γενικώς, δεν έχει κακά άποτελέσματα επί των σπουδών των. Από μίαν προσεκτικήν εξέτασιν άπεδείχθη ότι οι μαθηταί, οι όποιοι εργαζονται, μελετούν δια τά μαθήματά των όσον και οι πλέον τυχεροί συμμαθηταί των και εν τώ συνόλω τους υπερέχουν και εις την βαθμολογίαν. Μετά τον πόλεμον ή Φοιτητική Αύτοσυντηρησις μετεδόθη και εις την Εύρώπην στήριχθεΐσα επί εύρυτέρων βάσεων και από τάς της Άμερικής, και όχι μόνον εργασία άλλα και άλλα σχέδια άμοιβαίας φιλοξενίας, και υγιεινής διαίτης περιλαμβάνει ή φοιτητική ζωή. Καί τό συμπέρασμα φαίνεται καθαρά απ' όλα αυτά. Όσο περισσότερο φροντίζουν οι φοιτηταί δια τους έαυτους των τόσο προθυμώτεροι είναι και ή πολιτεία και ή κοινωνία να τους βοηθήσουν.

Ε. Ο. Τ.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ Χ.Α.Ν.

Υπάρχουν μερικές αλήθειες που ό καθένας γνωρίζει, και που ως τόσο ο καθένας μας ξεχνά στη καθημερινή ζωή. Από τις αλήθειες αυτές είναι και οι εξής :

- 1) η υγεία είναι το μεγαλύτερο αγαθό εις τόν άνθρωπο.
- 2) ότι με κάθε τρόπο πρέπει να εμποδίζουμε τις αρρώστιες να εμφανίζονται και όχι να περιμένουμε να εκδηλωθούν για να τις θεραπεύσουμε.

Ας πάρουμε την κάθε πρόταση και ας ιδούμε αν ο καθένας μας κάνει ό,τι χρειάζεται για να τις εφαρμόσει στη πράξη. Ας μου επιτραπεί να δώσω μερικά παραδείγματα. Όλοι ξέρουμε πως τα χέρια μας όταν καθόμαστε στο τραπέζι έχουν πιάσει ένα σωρό αντικείμενα λίγο ή πολύ ακάθαρτα και δεν πιστεύω να υπάρχει κανείς που συστηματικά πλένει τα χέρια του πριν καθίσει στο τραπέζι. Όλοι επίσης γνωρίζουμε πως είναι ανάγκη να καθαρίζουμε το στόμα μας κάθε βράδυ και κάθε πρωί και είμαι βέβαιος πως δεν είναι πολλοί που το κάμουν τακτικά δύο φορές την ημέρα. Γνωστόν είναι πως ο καπνός βλάπτει και ως τόσο καπνίζουμε, και τόσα άλλα που αποτελούν την ατομική υγιεινή και που ούτε καν τα στοχαζόμαστε. Την ατομική υγιεινή μόνον ο καθένας επάνω του και στο άμεσό του περιβάλλον μπορεί να επιβάλει. Είναι ζήτημα διαπαιδαγωγήσεως και θελήσεως πρώτα, συνηθείας κατόπιν.

Όσο για την πρόληψη των ασθενειών

το οργανωμένο Κράτος έχει το καθήκον να κάμει μιὰ συστηματική, ακατάπανστη και προσεκτική εργασία.

Αλλά το Κράτος δεν είναι δυνατόν να προφθάσει παντού. Γι' αυτό απόλυτος είναι η ανάγκη να έχει την καθημερινή συνεργασία του λαού. Και για να γίνει πιο αντιληπτός : Έχω ένα τεπόζιτο νερό σπίτι μου στην Αθήνα. Πηγαίνω στην έξοχή κι' αφήνω το τεπόζιτο γεμάτο νερό και ασκέπαστο ή κακά σκεπασμένο. Στο νερό αυτό θ' αναπτυχθούν εκατομμύρια κουνούπια που όχι μόνον είναι ενοχλητικά αλλά που μπορούν να μεταδώσουν ένα σωρό αρρώστιες, τον τριήμερον, τον δάγκειον, την έλονοσίαν. Αφήνω ασκέπαστα σκουπίδια στην αυλή ή στη κουζίνα και γεμίζει μυίγες ο τόπος που κι' αυτές μπορούν να μεταδώσουν ένα σωρό αρρώστιες. Έχω ένα κατάστημα με υπόγειο υγρό και ακάθαρτο. Θα γεμίσει ποντικούς και σε ώρισμένη στιγμή μπορούν να πάθουν πανώλη και να γίνουν αιτία μιας φοβερής επιδημίας. Έχω ένα κατάστημα, και έχω ένα υπάλληλο φυματικό που βήχει και είναι επικίνδυνος για όλους. Για μένα, για τους συναδέλφους του, για τους πελάτας. Ός τόσο πόσοι τα προσέχουν αυτά ;

Από άγνοια, από αμέλεια, από αδιαφορία, μπορούμε να γίνουμε αιτία ν' αρρωστήσουν και να πεθάνουν όχι ένας, αλλά πολλοί άνθρωποι. Να γίνουμε αληθινοί άνθρωποκτόνοι. Γι' αυτό έχουμε ιερὸν καθήκον να δώσουμε ιδιαίτερη προ-

ΥΓΙΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑΘΗΜΕΘΑ

σοχή στα ζητήματα της υγιεινής. Η νεολαία της Χ. Α. Ν., που τόσο εύγενικους σκοπούς επιδιώκει, πρέπει να θέσει το ζήτημα της υγείας πρώτον μεταξύ των πρώτων. Με μεγάλη ευχαρίστηση οι Υγειονολόγοι του Υπουργείου θα έλθουν να κάμουν στο ίδρυμα της Χ. Α. Ν. διαλέξεις για ν' αναπτύξουν τις μεγάλες γραμμές της ατομικής και ομαδικής υγιεινής.

Είμαι βέβαιος πως τα μέλη της Χ. Α. Ν. θα γίνουν οι καλύτεροι προπαγανδιστά στα ζητήματα αυτά και θα εργασθούν με όλη τους τη δύναμη για το καλό το δικό τους και για το καλό του Έθνους. Γιατί ένα Έθνος αν δεν είναι ευρωστο δεν μπορεί να προοδεύσει και φυσικά το Έθνος δεν μπορεί να είναι ευρωστο παρά μόνον όταν τα άτομα που το απαρτίζουν είναι γερά στο σώμα και στον νοῦ, ακριβῶς όπως ένας οργανισμός δεν είναι υγιής παρά μόνον όταν τα κύτταρά του είναι γερά. Και τα άτομα είναι τα κύτταρα του Έθνους.

Α. ΠΑΠΠΑΣ

Υπουργός τῆς Υγιεινῆς

Ο ιδεωδέστερος τόπος
θερινῆς διαμονῆς διὰ τοὺς νέους
εἶναι
αὶ κατασκηνώσεις τῆς Χ.Α.Ν.

Πηλίου καὶ Βάρκιζας

Ἐναρξίς τὴν 1ην Ἰουλίου - 31 Αὐγ(στου).

Μὲ 1000 Δρχ. περνάτε ἓνα θαυμάσιον
μῆνα εἰς τὴν Βάρκιζα.

Μὲ 1625 Δρχ. περνάτε μιὰ περίοδο
εἰς τὴν ιδεωδέστερη ἔξοχὴ τῆς Ἑλλά-
δος, τὸ Πήλιον.

Ἐάν κάμετε μιὰν ἐπίσκεψιν στὸ σπῆτι τῶν περισσότερων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς δὲν θὰ εὐρετε καρέκλες, γιατί, ὅταν οἱ ἄνθρωποι εἶναι κουρασμένοι, ἀναπαύονται ξαπλωμένοι πέρα πέρα ἐπάνω σὲ μιὰ ψάθα ἢ χάρω. Τὸ παιδί στὴν Ἀραβία κάθεται χάρω καὶ σταυρώνει τὰ πόδια μπροστὰ του, κρατῶντας τὸ σῶμα του ὀρθιο.

Μόνον ἄνθρωποι ὠρισμένων χωρῶν μεταχειρίζονται ψηλὰ καθίσματα ἢ καρέκλες.

Ὅταν οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ κατασκευάζουν ἐπιπλα διὰ νὰ κάθωνται ἐπάνω, πρώτα μεταχειρίσθηκαν σκαμνὰ γιὰ καθίσματα. Δὲν ἐχρειάσθηκεν ὁμοῦ πολλὴ καιρὸς γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν πῶς τὰ σώματά των ἐκουράζοντο ἀφοῦ δὲν εἶχαν κάπου νὰ ἀκουμπήσουν. Ἐτσι λοιπὸν ἔβαλαν νῶτα στὸ σκαμνὶ καὶ αὐτὸ ἔγινε καρέκλα.

Συχνὰ πολλοὶ ἄνθρωποι κάθονται στὴν καρέκλα τόσον ἀρρόσεκτα πὺ τὸ κεφάλι τους πέφτει μπροστὰ καὶ ὁ θώραξ γίνεται τόσον ἐπίπεδος καὶ τόσον στενοχωρημένος, ὥστε νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ ἀναπνεύσουν βαθεῖα καὶ γεμάτα. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀναπνεύουν ἀρκετὸν ἀέρα γιὰ νὰ τοὺς κάμει νὰ εἶναι εὐδιάθετοι καὶ νὰ τοὺς δίνη ζωτικότητα καὶ ῥώμη. Συχνὰ μελαγχολοῦν. Ἐκτὸς τούτου τὸ στομάχι των καὶ ἄλλα ζωτικὰ ὄργανα ἐκτοπίζονται ἀπὸ τὰς θέσεις των καὶ ἐμποδίζονται στὴν λειτουργίαν των.

Εἶναι εἰσῆς ἀναγκαῖον νὰ κρατοῦμε τὸ σῶμα μας ὀρθιον ὅταν καθήμεθα, ὅπως καὶ ὅταν στεκόμεθα, γιατί ὅπως εἶδαμε τὰ ἐντὸς τοῦ κορμοῦ ὄργανα ἔχουν τὸν ἀπαραίτητο διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν των χώρο, μόνον ὅταν τὸ σῶμα κρατεῖται ὀρθιον. Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος περνᾷ μέγα μέρος τοῦ χρόνου του σὲ σκυμμέ ἢ ἢ διπλωμένη στάσι, αὐτὰ τὰ ὄργανα εἶναι πιθανὸν νὰ συμπιεσθοῦν καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ τῆς θέσι τους· πρέπει δὲ τότε νὰ κάμουν τὴ δουλειά τους τόσον στενοχωρημένα, ὥστε ἡ δουλειὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καλὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται κόπρασιν καὶ μελαγχολία. Τὸ νὰ κάμπτομε τὸ σῶμα στὴ γυμναστικὴ δὲν βλάπτει καὶ συνήθως ὠφελεῖ· ἐάν ὅμως ἡ στραβὴ στάσις γίνῃ συνήθεια, τὰ μέρη πὺ κρατοῦν τὰ ὄργανα στὴν θέσι των ἐντὸς τοῦ κορμοῦ ἀπλώνονται καὶ ἐξασθενοῦν τόσον, πὺ τὸ σῶμα ἠμπορεῖ νὰ πά-

— Τὸν Μάιον θὰ γίνουσι 4 ἐκδρομαὶ 2 εἰς Ἄγ. Ἀνδρέαν καὶ 2 εἰς Βάρκιζαν. Ἐξοδα ἐκάστοτε μόνον 20 δραχμαί.

— Εἰς τὰς 24 Μαΐου θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τῆς «Καλλιτεχνικῆς Συντροφίης», τῆς Χ.Α.Ν. μετὰ τὸ δράμα ἢ «Κατάρτα».

— Κατὰ Κυριακὴν ἢ συνήθως δρᾶσις εἰς τὰς φυλακὰς «Ἀβέρωφ» ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἀθλητικὰ τρὶς τῆς ἐβδομάδος.

— Τρὶς τῆς ἐβδομάδος τὸ μεσημέρι καὶ τρὶς τὸ βράδυ, παιχνίδια, ἀσκήσεις κ.λ.π. χάριν τῶν μελῶν τῆς Χ.Α.Ν. ὑπὸ τοῦ προπονητοῦ κ. Μ. Στεργιάδου.

— Τὴν 30 Ἀπριλίου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς διαιτητῶν Μπάσκετ-Μπόλλ ἢ ὅποια εἶχεν ὀργανωθῆ ὑπὸ τῆς Χ.Α.Ν. τῆ ἐγκρίσει τοῦ ΣΕΓΑΣ.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις προσήλθον ἀθληταὶ 4 Σωματείων (Πανελληνίου, Πανιωνίου, ΑΕΚ, ΧΑΝ), τὰ ἀποτελέσματα δὲ αὐτῶν θὰ ὑποβληθῶσι ἀπὸ τὸν κ. Στεργιάδου εἰς τὸν ΣΕΓΑΣ διὰ τὴν παροχὴν δελτίου διαιτητοῦ τοῦ Μπάσκετ Μπόλλ εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας.

— Τὴν πρώτην ἐβδομάδα τοῦ Μαΐου ἰδρύθη εἰς τὴν ΧΑΝ «ὁμὰς τῶν μελλόντων μηχανικῶν» εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν κατασκευὴν μοντέλων ἀεροπλάνων, αὐτοκινήτων, μηχανῶν κ.λ.π. ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ραδιοφώνων κ.λ.π. Ἡ κατασκευὴ μοντέλων ἀεροπλάνων εἶναι πολὺ διασκεδαστικὴ καὶ δὲν κοστίζει πολὺ ἀκριβᾶ. Διὰ ἓνα μοντέλο - ἀεροπλάνο, 60 περίπου ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου πλάτους καὶ τὸ ὅποιον θὰ πετᾷ χρειάζονται δέκα μόνον περίπου δραχμαί. Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται ἀκόμη δεκταί.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐγένετο μία σπουδαία προσπάθεια οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Χ.Α.Ν. ἐκ μέρους τῶν ἐκτάκτων - ἐπικούρων μελῶν.

— Ἡ προσπάθεια αὕτη ἀπησχόλησε περὶ τὰ πενήντηκοντα άτομα, κυρίας καὶ κυρίους, φίλους τῆς Χ.Α.Ν., τὰ ὅποια εἰργάσθησαν μετὰ ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀξιοθαυμάστου ἀφοσιώσεως.

— Εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν ἐργασθέντων χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου προσήλθον ἀρκετοὶ ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Skinner κ. ἄ.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ πρόεδρος Γεν. Διευθυντῆς τῆς Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν κ. Ε. Ο. Τζέικουμπ, μετακληθεὶς διὰ τὴν ἐν Βοστώνῃ ἐργασίαν τῆς Χ.Α.Ν.

Ἡ «Νεανικὴ Ψυχὴ» θὰ δέχεται συνεργασίας ὅλων τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, τὰς ὁποίας εὐχαρίστως θὰ κρίνη, καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπάντησιν θὰ δημοσιεύη εἰς τὴν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας.

Τὰ θέματα τῶν συνεργασιῶν προτιμῶμεν νὰ μὴ εἶναι μόνον φιλολογικὰ (ποιήματα, διηγήματα κλπ.), ἀλλὰ κυρίως διάφοροι σκέψεις καὶ προβλήματα, τὰ ὅποια θὰ ἀπασχολοῦν τοὺς γράφοντα.

Ἐπίσης αἱ πρὸς τὴν «Νεανικὴν Ψυχὴν» ἐπιστολαὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας δύνανται νὰ ἀφορῶσιν ἀπορίας ἢ ζητήματα, ἢ καὶ ἀπλῶς πληροφορίας περὶ σπουδῶν, μελετῶν κ.λ.π. εἰς τὰς ὁποίας εὐχαρίστως θὰ ἀπαντῶμεν.

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ, ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ, ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἀρχίζουν εἰς τὴν Χ.Α.Ν. νέα τμήματα ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας καὶ μουσικῆς.

Τὰ δίδακτρα εἶνε ἐλάχιστα, οἱ καθηγηταὶ ἄριστοι.

Ἡ περίοδος ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ λήγει τὴν 30ην Σεπτεμβρίου.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου.

Τμήματα πρωῖνὰ (8—10 π. μ.) καὶ ἑσπερινὰ (6—9 μ. μ.)

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΗΣ Χ.Α.Ν.

(ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ, ΦΥΣΙΚΗΣ Κ.Λ.Π.)

ΑΝΤΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΣ

Ἀποτανθῆτε Κινηματογραφικὸν Τμήμα Χ.Α.Ν. Μητροπόλεως 44. Ἀθῆνας

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Κυριάκου. — Τάκη 13

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικὰ

Δρχ. 1.205.000.000.—

Καταθέσεις (τῆ 31 Δεκεμβρίου 1930)

Δρχ. 7.150.000.000.—

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ	ἐν Ἀθῆναις.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ	καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ	ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ: 51 Maiden Lane
ΓΡΑΦΕΙΟΝ	ἐν Σικάγῳ: 33 S. Clark Street.
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ	εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμία καὶ ταμιευτηρίου) εἰς δραχμαὶς καὶ ξένα νομίσματα, μετὰ ἕνα εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK 51 MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ὀλοσχερῶς καταβεβλημένα

Δολλ. 1.500.000.—

ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
A. & Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ
Ι - ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ - Ι

*Προσία Έυλογηὴ ὄλων τῶν εἰδῶν
Γυμναστικῆς, Ἀθλητισμοῦ, Ποδοσφαίρου,
Τέννις κ.λπ.*

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛ. ΕΛΛΑΔΑ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΥ ΕΙΔΩΝ ΣΠΟΡ
SPALDING

Προτιμώμεθα ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς Ἀθλητὰς καὶ Φιλάθλους.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ - ΕΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ προθεσμίᾳ, εἰς Δραχμὰς καὶ εἰς Ξένον Συναλλάγμα.

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ

ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1) Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 23^α. — 2) Πλατεία Συντάγματος

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁδὸς Φίλωνος ἀριθ. 44

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΝ ΝΕΑ, ΥΟΡΚΗ,
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟΝ